

GONIEC CZĘSTOCHOWSKI

DZIENNIK POLITYCZNY, SPOŁECZNY, EKONOMICZNY I LITERACKI.

CENA PRENUMERATY: Miesięczna z przesyłą pocztowa 3 zł. — Dla odbierających pismo na miejscu 2 zł. 25 gr. Cena pojedynczego numeru 10 groszy. Konto ciekawe w Pocztowej Kasie Oszczędnościowej Nr. 61205.

Sklep „Goniec Czeszochowski”, ul. Panny Marii 26. — Telefon nr. 2454.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA
Częstochowa, Najśw. Marii P. 52. Tel. 2245. Skrz. p. 45.
Redaktor lub jego zastępca przyjmują codziennie z wyjątkiem dni świątecznych od godz. 10—3 po poł. Recepty nadawane redakcją nie zwraza.

CENY OGŁOSZEŃ: Za wiersz milimetrowy przed tekstem 50 gr. W tabelki nadawane 40 gr., za tabelki 30 gr. Drobnie ogłoszenia 100 gr. Wyjątkowo 50 proc. drożej. Ogłoszenia zamiejscowe i matrymonialne 50 proc. drożej. Ogłoszenia zamiejscowe i matrymonialne 100 proc. drożej. W numerach świątecznych i niedzielnych ceny o 25 proc. droższe. Oglaszający składają, fantazyjne, czołowe i bilansowe o 50 proc. droższe.

Znowu na widowni...

Propaganda na rzecz powrotu Habsburgów do Austrii, przywrócenia im tytułów, przywilejów i majątków, propaganda, której ostatecznym celem jest przywrócenie monarchii nad Najem rozrasta się coraz bardziej i zaczyna niepokoić sąsiadów bezpośrednich Austrii.

Nagły wzrost i rozkwit ruchu legitymistycznego prohabsburskiego wiąże się chronologicznie ze zmianą tego ustępu w tekście konstytucji, który mówi o ustroju politycznym Austrii powojennej. Wyraz republika został usunięty, a na jego miejsce wstawiono no wy termin: państwo związkowe. Oficjalne wyrzeczenie się formy republikańskiej podziało na obóz legitymistyczny w Austrii tak pobudzająco, iż działalność jego ściągnęła na siebie uwagę prasy światowej, która zaczęła obserwować i analizować nader uważnie wszystko, co się dzieje w szeregach stronników monarchii Rakuskiej.

Święta Wielkanocne dały monarchistom austriackim asumpt do wystąpień publicznych, do demonstracji, w których brały też udział oddziały Heimwehry. Rząd zajął wobec tych wystąpień stanowisko życzliwej neutralności, zrozumiałe zresztą ze względu na obecność w gabinecie kanclerza Dollfussa jawnych stronników monarchii. Zaznaczyła się też pewna zmiana frontu w części prasy austriackiej, głównie wiedeńskiej, która zaczęła systematycznie zamieszczać artykuły retrospektywne, wychwalające i gloryfikujące rządy Habsburgów i wszystko co się w tych czasach dokonywało. Jednocześnie zabrali też głos na łamach prasy przedstawiciele zarówno domu Habsburskiego, jak i b. ministrowie cesarscy, wybitni członkowie rodzin arystokratycznych, zbliżonych ongi do dworu. W jednej z takich enuncjacji pochwalnych zabral głos b. prezes rady ministrów cesarskich, hofrat Hussarek, który oddał przedewszystkiem honory „panującej ongi pod berłem Habsburgów pokojowej symbiozie wszystkich ludów w monarchii austro-węgierskiej. Bardziej wazki od tego votum monarchistycznego jest głos obecnego ministra sprawiedliwości, dr. Schuschnigga. W wywiadzie udzielonym jednemu z dziennikarzy amerykańskich wyraził się minister: „Jestem zdeklarowanym monarchistą... „Dla nas powrót Habsburgów do Austrii i zwrot skonfiskowanych im majątków jest okolicznością nie mającą charakteru politycznego, lecz jedynie i wyłącznie charakter i cechy prawne.“ Dalej mówi minister iż dziwnym mu się wydaje wrażenie, jakie wywołała rewizja ustaw antyhabsburskich, „tembardziej, iż rewizja ta nie ma nic wspólnego z ustrojem Austrii, co zresztą — dodaje — jest naszą sprawą ściśle wewnętrzną, leżącą przytem w granicach pojęć o samookreśleniu narodów.

W tym samym sensie, choć w skromniejszej może formie, wyraża się obecny minister obrony krajowej, hr.

Schönburg-Hartenstein. I on nie ukrywa swojego przywiązania do dynastii ani sympatii dla monarchii, w której widzi najbardziej odpowiednią dla Au-



Ojciec Święty do przedstawicieli prasy świata

Rzym. — Audjencja prywatna 75 członków stowarzyszenia prasy zagranicznej u Ojca Świętego miała charakter wyjątkowo uroczysty.

Fakt przyjęcia po raz pierwszy przez Ojca świętego dziennikarzy międzynarodowych podkreślony był w sposób szczególny w przemówieniu półgodzinnym Ojca świętego, wygłoszonym z widocznym wzruszeniem. Wywarł on też silne wrażenie na obecnych, wśród których znajdowali się liczni przedstawiciele prasy hitlerowskiej.

Audjencja odbyła się w odnowionej sali posiedzeń tajnego konsystorza. Dziennikarze, wśród których było wiele kobiet, ustawili się w półkole. Przed przybyciem na salę Ojca świętego, redaktor „Osservatore Romano”, hr. della Torre, oświadczył zebranym, iż Ojciec święty pragnie, aby wszyscy obecni na sali byli mu osobiście przedstawieni i dodał, że według uświęconej tradycji ceremoniału przy powitaniu Papieża należy ucałować jego rękę, ale Ojciec święty, wiedząc o różnorodnym pod względem religijnym składzie stowarzyszenia prasy zagranicznej, pozostawił wszystkim pod tym względem wolność postępowania. Po mimo to żaden z obecnych nie uchylił się od przyjętego zwyczaju ucałowania ręki Ojca świętego.

Papież pojawił się na sali w otoczeniu licznej świty orszaku przybocznego. Gdy zbliżył się do oczekujących dziennikarzy, najbliżsi poklekali czekając na przedstawienie ich Papieżowi. Papież zamienił z każdym kilka słów, dopytując się o pismo reprezentowane i o kraj pochodzenia. Po ukończeniu ceremoniału reprezentacji Papież zasiadł na tronie, a po obu stronach ustawił się według straszństwa członkowie świty. Ojciec święty natychmiast rozpoczął przemówienie. Mówił blisko pół godziny płynną francuszczyzną.

Przemówienie zawierało kilkakrotnie podkreślenie momentu uznania przez Ojca Świętego doniosłej roli prasy w stosunku między narodami, jej pracy na rzecz rozwoju kultury ogólnoludzkiej i dobra powszechnego. Papież zacytował też dwukrotnie, że nie czyni żadnej różnicy po-

strji formie ustroju państwowego.

Reasumując to wszystko i stwierdzając, że obóz legitymistyczny w Austrii działa obecnie b. energicznie i na forum międzynarodowym dzięki przychylnym funduszom, prasa państw sąsiadujących z obozu Małej Ententy zdradza zaniepokojenie tym stanem rzeczy.

E. R.

Pogrzeb s. p. prof. Władysława Skoczylasa.

Wczoraj rano odbył się pogrzeb s. p. prof. Władysława Skoczylasa, znakomitego grafika i malarza, b. dyrektora dep. sztuki Min. W. R. i O. P., profesora Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie.

Na zdjęciu chwila gdy najbliżsi przyjaciele i koledzy zmarłego z prof. Jastrzębskim i rektorem Pruszkowskim wynoszą z kościoła św. Krzyża trumnę ze zwłokami zasłużonego artysty.

mu stanowisku prasy. Dłuższą chwilę zatrzymał się Papież nad znaczeniem błogosławieństwa, którego z głębokiego serca udziela zebranym. Podkreślił kilkakrotnie, że jest to błogosławieństwo dla dziennikarzy dla ich codziennej pracy, której celem jest praca i dążenie do harmonijnego współżycia między wszystkimi narodami.

„Błogosławie Was — powiedział Papież dosłownie — i wasze rodziny, wasze strony ojczyzny i kraje i wszystkie narody, jakie reprezentujecie bez żadnego jakiegokolwiek bądź wyróżnienia. Błogosławie wszystkim, którzy pracują w tym samym duchu dla dobra i na rzecz kultury powszechnej i jedności wszystkich ludzi.“

Ojciec Święty był widocznie wzruszony podczas przemówienia. Wzruszenie to udzieliło się większości zebranych.

Pierwszą tę audjencję międzynarodowej organizacji prasowej u Ojca Świętego zarówno ze względu na niezwykle serdeczne traktowanie dziennikarzy, jak i ze względu na treść przemówienia Ojca świętego, uznano wśród prasy za wielką kartę w dziejach dziennikarstwa międzynarodowego.

Olbryzie zbrojeń niemieckie

Londyn. Na posiedzeniu angielskiej izby gmin, pierwszym po ferjach wielkanocnych, minister spraw zagranicznych udzielił znamiennej odpowiedzi na interwencję w sprawie zbrojeń niemieckich. Minister oświadczył, że budżet zbrojeniowy Niemiec na r. 1934 wykazuje olbrzymie zwiększenie sum preliniowanych i że rząd angielski zapatrjuje się na tę sprawę bardzo poważnie. Budżet niemiecki mianowicie przewiduje zwiększenie wydatków na flotę z 183 milionów mk. w roku zeszłym na 233,000,000 mk. w r. b. Na armię z 427 mil. mk. na 674 mil. mk. Na lotnictwo wojskowe z 78 mil. mk. na 210 mil. mk.

Sir John Simon oświadczył, że polecił ambasadorowi angielskiemu w Berlinie zażądać od rządu niemieckiego wyjaśnień w tej sprawie, których spodziewa się w ciągu bieżącego tygodnia.

Wykrycie spisku w Rumunii

OFICEROWIE SPISKOWCY CHCIELI WYMORDOWAĆ RUMUNSKĄ RODZINĘ KRÓLEWSKĄ?

Bukareszt. — Wykryto tu spisek mający na celu wymordowanie rumuńskiej rodziny królewskiej. Szczegóły sensacyjny plan zamordowania króla Karola i pani Lupescu, odkrywane przez władzę tajemniczą, przedstawiają się według doniesień tutejszej prasy następująco:

W nocy na Wielką Niedzielę, po rezerkacji, która według zwyczajów rumuńskich odbyła się o godz. 3-iej nad ranem, przybyła nagle do jednej z cerkwi w Bukareszcie większa liczba komisarzy policji, aresztując wszystkich znajdujących się tam oficerów.

Równocześnie zorganizowała policja generalną obławę we wszystkich hotelach bukareszteńskich, otaczając jej silnymi kordonami. W pierwszym rzędzie aresztowany został pułk. sztabu gen. Pricup, który swojego czasu przywiózł króla Karola samolotem do Rumunii i który należał do grona najbliższych zaufanych króla. Pricup aresztowany został w bramie pałacu królewskiego w chwili, gdy wracał z audjencji u króla. Poprzedził on pułk. Holtianu, który go aresztował, aby pozwolił mu udać się do hotelu i przebrać się w mundur polowy, ponieważ i dająca audjencję do króla miał on na sobie uniform galowy. Prośbie tej zadość uczyniono, nie podając jednak bliższych przyczyn aresztowania.

Według krążących plotek zamach miał być wykonany podobnie jak słynny

zamach w Belgradzie w r. 1903 na króla serbskiego Aleksandra i królową Dragę, których zastrzelono kilkunastu strzałami rewolwerowymi w sypialni. Spiskowcy zamierzali podobno osadzić na tronie rumuńskim albo brata króla ks. Mikołaja, albo też następcę tronu Michała.

W spisek ten ma być również wmięszany poseł partii narodowo-chłopskiej Lazar, zwolennik Maniu.

Według innej wersji zamach miał być skierowany w pierwszym rzędzie przeciw panu Lupescu.

Ogółem dokonano w całej Rumunii 120 aresztowań, w tem wielu oficerów. — Wśród aresztowanych znajduje się 20-tu wyższych oficerów, wśród nich 3-ich na najwyższych stanowiskach w armii. Według najwiśszych doniesień spiskowcy zamierzali wymordować całą rodzinę królewską, nawet królową matkę Marię oraz wszystkich członków gabinetu.

Pułk. Pricup zamierzał ogłosić się dyktatorem wojakowym Rumunii. Zamach miał być dokonany w kościele podczas rezurekcyj o godz. 3-iej nad ranem przy pomocy granatów ręcznych.

Spisek został wykryty w ostatniej chwili przez pewnego sierżanta, który dowiedział się, że z Klausenburga ma na deis do Bukaresztu skrzynia z granatami dla pułk. Pricupa. Sierżant ów doniósł o tem natychmiast swojej władzy prze-

